

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

พอด้วยความเลิศจเลอ

เมื่อวานโรงพยาบาลก็มา ๓ โรง มีไกลก็ทางชัยภูมิ หนองบัวระเหว แต่ไม่ไกลมากนักหนองบัวระเหว ที่ไกลกว่านั้นอีกยังมี ชัยภูมินี้มีสองแห่งโรงพยาบาลที่ไกล ไกลอยู่มากที่สุด เจนกระทั่งเราได้ให้เป็นพิเศษ โรงพยาบาลสองโรงนี้มาให้เป็นพิเศษ กับอุบลทั้งเมืองในจังหวัดอุบลนะ โรงพยาบาลโรงไหนมาในเขตจังหวัดอุบลให้พิเศษทั้งหมด กับอุตรดิตถ์ อุตรดิตถ์นี่ก็เขตจังหวัดอุตรดิตถ์ทั้งหมด โรงพยาบาลใดมาก็ตามให้พิเศษ ๆ ส่วนชัยภูมินี้ให้ ๒ โรง โรงพยาบาลเทพสถิตกับภักดีชุมพล นี่เราไปแล้วไปดูเอง เอาของไปส่งให้ เราตั้งเข็มไม้ลัดดู โธ่ จากนี้ไปเลยโคราชไปโน้น สีคิ้ว สูงเนิน เข็มไม้ลัดขนาดพอ ๆ กันนั้น เพราะฉะนั้นเราจึงได้ให้เป็นพิเศษ

ส่วนนอกนั้นมีไกลมีใกล้ทั่ว ๆ ไปไม่ไกลนัก เราก็กให้ธรรมดา ๆ ธรรมดา มันก็เต็มอยู่แล้ว ฟาดเป็นพิเศษเข้าอีกมันก็ยิ่งอัดแน่นนะ ไม่ใช่เราให้ธรรมดาจะบกบางนะ เต็มรถทุกคัน ๆ จดไว้เรียบร้อยหมด ให้กะคำนวณพอดีกับรถคันหนึ่ง ๆ ที่มา แต่คันที่ให้พิเศษจะหนักอยู่พอสมควร เพราะเป็นพิเศษ พิเศษมีอะไรบ้างจดไว้เรียบร้อย ที่เราสั่งนี้เคลื่อนไม่ได้นะ เคลื่อนจะถูกไล่เบียดกันแหลกเลยเชียวนะ จนเหตุผลลงตัวได้ เคลื่อนเพราะเหตุใด ที่สั่งไว้เคลื่อนไปเพราะอะไร เพราะเหตุนั้น ๆ เมื่อเหมาะสมแล้วผ่าน เข้าใจใหม่ ถ้าไม่เหมาะสมแล้วเอากันใหญ่

นี่ละท่านทั้งหลายดูซิหลวงตา ที่ช่วยชาติบ้านเมืองก็แบบเดียวกันนี้ สำหรับเราเนี่ยจริงทุกอย่างต่อชาติบ้านเมือง แต่พี่น้องชาวไทยเราจะจริงมากน้อยเพียงไรเราทราบไม่ได้นะ สำหรับเราที่เป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลายนี่จริงทุกอย่างเลย เป็นอย่างนี้ตลอดมา เราสงสารนี่นะ ที่โรงพยาบาลมามากน้อยเพียงไร แทนที่เราจะมีหุจดหงิดแบบของโลกนะ ธรรมดาที่ไม่มีอะไรจะมาหุจดหงิดว่างั้นเถอะ ยืมเอาของโลกมาใช้จะหุจดหงิด กลับไม่เป็นอย่างนั้นนะ พอใจ ๆ เต็มกับความสงสารความเมตตาของเรา เราเป็นอย่างนี้ตลอด

เพราะเราช่วยโลกคราวนี้เราช่วยเต็มกำลังความสามารถ ด้วยอำนาจแห่งความเมตตาเต็มสัดเต็มส่วนเลย ไม่มีอะไรที่จะมาแยกชิงในความเมตตา ความเสียสละของเราไปได้ แม้หมดแล้วก็ยังจะให้ ขนาดนั้นละนะ ที่จะมากลัวขาดกลัวเหลือไม่มีเลย ถ้ามี

อย่างนั้นเราทำไม่ได้ ท่านทั้งหลายให้เข้าใจเสียนะว่า นี่ละหลักธรรมชาติเป็นอย่างนี้ ธรรมแท้เป็นอย่างนั้น อ่อนนิ่มไปหมด เข้าได้ทุกตัวสัตว์ตัวบุคคล ไม่มีคำว่าชาติชั้นวรรณะสูงต่ำประการใด สัตว์หรือบุคคลเข้ากันได้สนิทตามประเภทของสัตว์ของบุคคลที่จะเข้ากันได้ เพราะความเมตตาเชื่อมเข้าไปถึงกันหมดนั่นแหละ

อุบลนี้ก็ให้ทั้งจังหวัดเลย อำเภอไหนมาก็ตามให้พิเศษ อุตรดิตถ์หนึ่ง แล้วชัยภูมิก็มีสอง เราไปแล้วไกลสุดขีดมีอยู่ ๒ โรงแม้นต่อเพชรบูรณ์นั่นนะ ตั้งเข็มไมล์ไปมันตั้ง ๓๓๐ กว่ากิโลนะ นั่นฟังซิ จากนี้ไป ๓๓๐ กว่ากิโล มันก็ขนาดสูงเนินหรือสีคิ้วระยะนั้นละ เพราะระยะนั้นอยู่ใน ๓๐๐ เหล่านี้แหละเราคิดเทียบแล้ว ไกล อุบลนี้ตั้งแต่เราไปถึงตัวจังหวัดนี้ ขึ้นรถเก่งไปไม่แหวะที่ไหนเลย ถึงอุบล ๕ ชั่วโมงพอดี แล้วโรงพยาบาลต่าง ๆ ที่นอกจากอุบลไปไกลขนาดไหน บางแห่งเราก็พอทราบได้เท่านั้นกิโลเท่านั้นกิโล ไกลทั้งนั้น ๆ เพราะฉะนั้นถึงให้หมด อุตรดิตถ์ก็เหมือนกัน นี่ก็ให้หมดเขตจังหวัด โรงพยาบาลใดมา นับจากโรงพยาบาลจังหวัดกระจายออกไป ให้เหมือนกันหมด ให้อยู่อย่างนั้นตลอด

ของมีเป็นประจำ อันนี้ก็บกบางไม่ได้นะ ผู้ที่คอยดูแล พระที่คอยดูแล พระที่เป็นเวรเฝ้าศาลานี้ไม่ต่ำกว่า ๒ องค์ละ เป็นประจำทุกอาทิตย์ ๆ เป็นวาระ ๆ กัน เกี่ยวข้องกับศาลงศาลา ประชาชนแขกคนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรา พระเหล่านี้ท่านจะสืบถามเรื่องราวอะไรสมควรไม่สมควร เพราะท่านจะปล่อยให้หมดนี้เราตายไปนานแล้วนะกับแขกคน ไปหาด้วยศรัทธาความเคารพความเลื่อมใสยกให้ แต่เรื่องของเราที่รับโลกนี้เป็นยังงัยบ้าง ก็ขอให้คิด ความหมายว่างั้น เพราะฉะนั้นเราจึงจะพบกัน ควรจะลงมาที่นี้หรือจะไปหาที่กุฎิ นี่เรียกว่ามีเหตุผลพอแล้ว เพื่อถนอมกำลังไว้สำหรับทำประโยชน์ให้แก่โลกนั้นแหละ ไม่ได้ถนอมเพื่ออะไร เราจึงไม่รับแขกตลอดเวลาไป

วันนี้เราก็จะไปภูว เพราะเป็นย่านกลาง ลิ่นเดือนกับต้นเดือน ไปย่านกลางนี้ก็พอดี เอาเป็นอาหารยาวไป อาหารสด อาหารยาว พวกรยาว เช่น หมูยอ หรือกุนเชียงอะไรเหล่านี้ เขาเรียกอาหารยาว อาหารสดก็อาหารสด ๆ ร้อน ๆ เป็นเนื้อเป็นปลาอะไรก็แล้วแต่ เป็นส่วนมากที่เอาไปในระยะที่เราไป ส่วนอาหารที่ยาวจริง ๆ ตลอดไปนี้เราจัดให้พอเรียบร้อยแล้ว อันนี้ไปเสริมเฉย ๆ อาหารยาวไปเสริม อาหารเป็นพื้น เช่น ข้าว น้ำตาล น้ำปลา น้ำมันพืช นี่เราจัดไว้เพียงพอแล้วแต่ละเดือน ๆ เพื่อเอาไว้ทั้งนั้น ๆ อันนี้เป็นอาหารเสริม จึงเอาเฉพาะอาหารประเภทนี้ไป

พระเหล่านี้แหละเป็นพระที่จะทรงมรรคทรงผล ทรงศีลทรงธรรม เป็นมหาสมบัติแก่ใจตนเองและแก่โลกทั้งหลาย เป็นผู้จะทรงธรรมประเภทนี้ไว้ได้ เราจึงต้องส่งเสริม นี่ส่งเสริมมาแล้วได้ลืบทว่าปีแล้วนะ ตั้งแต่เราไปดูแลเยียดถั่ววัน ไปเที่ยวดูหมดมากก็ประกาศเลย ตั้งแต่บัดนั้นเราจะรับส่งอาหารทั้งหมด พระที่มีจำนวนมากน้อยเพียงไรที่ตั้งหน้าตั้งตามาปฏิบัติ เอา มา บอกเลยเปิดทางเลย เอ้า มาเท่าไรมา เราจะรับเลี้ยงทั้งหมด ถ้าว่าเราไม่สามารถจะรับเลี้ยงเราจะบอก นั่นฟังซิ องค์ไหนที่ตั้งใจปฏิบัติดีให้มา ไม่ได้กำหนดว่ามากกว่าน้อย นี่ก็ ๔๐ กว่า วัดนี้เลี้ยงทั้งหมด เดียวนี้จะอยู่ในย่าน ๔๐ ลีลืบทว่า สามลืบทว่าขึ้นไปห้าลืบท ลดกว่านั้นไม่ค่อยมี เพราะทำเลมันดี

อันนี้ละท่านผู้ที่จะทรงมรรคทรงผลเจียบ ๆ อยู่ในป่าในเขา พี่น้องเห็นว่าเป็นของเล่นหรือ ท่านสั่งสมอรรถสั่งสมธรรมเข้าสู่ใจ กระจายเป็นความร่มเย็นแก่โลกอยู่เจียบ ๆ อย่างนั้นนะ จะว่าท่านเป็นผ้าชีริ้วหอมมูตรห่อคุณหรือ ผ้าชีริ้วหอมทองส่วนมากเป็นอย่างนั้น เจียบ ๆ ท่านรู้อรรถรู้ธรรมจะไม่มีใครทราบภายนอก จะรู้ในวงปฏิบัติด้วยกัน ใครอยู่ในภูมิใด ๆ เรื่องศีล สมาธิ ปัญญา วิชชา วิมุตติ ท่านกับวงกรรมฐานเฉพาะอย่างยิ่งคือเราที่เป็นหัวหน้านี้จะทราบมากกว่าเพื่อน บรรดาลูกศิษย์มาใครก็มาเล่าเรื่องให้ฟัง เป็นอย่างนั้น ควรแก้-แก้ ควรส่งเสริมยังไง ควรดัดแปลงตรงไหน สอนเรียบร้อยแล้วเก็บเจียบ ๆ เพราะฉะนั้นเวลาออกมาพูดจึงว่า ท่านเหล่านี้แหละเป็นผู้ที่จะทรงมรรคทรงผล อยู่ในป่าในเขาเหมือนกันกับครั้งพระพุทธเจ้าของเรา บำเพ็ญมาเหมือนกันผลก็ได้เหมือนกัน

ธรรมะเป็นอกาลิโก เสมอต้นเสมอปลายตลอดมา พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม สอนก็สอนเพื่ออรรถเพื่อธรรมประเภทที่ทรงตรัสรู้แล้วนะ สอนโลก ผู้ปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมประเภทนั้นจะไปไหนถ้าไม่รู้เช่นนั้น ทางเดินก็เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกอย่าง ถ้าเป็นแบบแปลนก็สมบูรณ์แบบแล้ว เอา จะไปกางขึ้นเป็นติกรามบ้านช่องหลังไหนขนาดไหน กว้าง แคบ ยาว สั้น ขนาดไหน เอาแปลนออกทางทำตามกำลังของตน ก็ได้สำเร็จมาตามแปลนนั้น ๆ

อันนี้แปลนของพระพุทธเจ้า แปลนแห่งมรรค ผล นิพพาน หรือนรก สวรรค์ บอกไว้หมด ในนั้นเต็มไปหมด แปลนบุญแปลนกุศล แปลนมรรค ผล นิพพาน อยู่ในนี้หมด เสมอต้นเสมอปลายเป็นอกาลิโก รวมยอดไว้หมด ธรรมะนั้น อกาลิโก เอหิปัสสิโก ที่แสดงไว้ในธรรมคุณ ธรรมะพระพุทธเจ้านี้ตรัสไว้ชอบแล้ว สวากขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ถ้าเป็นแบบแปลนก็สมบูรณ์

แบบแล้ว นั้นพูดง่าย ๆ สมบูรณ์แบบของธรรมนี้ สมบูรณ์แบบของท่านผู้บริสุทธิ์ทำ
แปลนออกมา

แปลนของเราเป็นแปลนทางโลก เขาก็เต็มกำลังของเขา ถ้าทำตามแปลนนั้น
แล้วจะไม่ผิด ของโลกก็เหมือนกัน ที่นี้ทางธรรมยังเป็นแปลนของท่านผู้บริสุทธิ์วิมุตติ
พระนิพพานด้วยแล้วไม่มีคลาดมีเคลื่อน จึงเรียกว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบ หรือว่า
สมบูรณ์แล้ว ผู้ปฏิบัติตามนั้นธรรมก็เป็นอกาลิโก ได้มากได้น้อยผลแห่งการปฏิบัติ
ธรรมก็ได้ธรรมขึ้นมาครองใจ มากน้อยตามกำลังของความสามารถแห่งผู้ปฏิบัติทั้ง
หลาย จะได้ผลขึ้นมาครองใจโดยลำดับลำดับ เช่นเดียวกับผู้ทำความชั่วช้าลามกมันก็เป็น
ผลออกมา

คือใจของเรานี้เป็นที่บรรจุไว้ทั้งกิเลส ซึ่งเป็นพินเป็นไฟเผาตัวเองและโลกทั่วไป
ธรรมนั้นเป็นความชุ่มเย็นเป็นสุขอยู่ภายในใจอันเดียวกัน เกิดที่ใจ อยู่ที่ใจ แสดงออก
จากใจ ผู้หมุนไปทางธรรม ธรรมก็เป็นอกาลิโก หมุนเมื่อไรเป็นธรรมเมื่อนั้น ๆ ตลอด
ไปเลย ทำมากทำน้อยสูงตลอดถึงวิมุตติพระนิพพาน ไม่นอกเหนือจาก อกาลิโก นี้เลย
ที่นี้พวกที่ทำบาปทำกรรม คือฝ่ายกิเลสก็เป็น อกาลิโก แบบเดียวกัน ไม่ผิดกัน เอา
เอ้อมไปทางบาปทางกรรม เป็นบาปเป็นกรรมเรื่อย ๆ ไป ทำมากทำน้อยจะเป็นบาป
เป็นกรรมเสมอต้นเสมอปลายเหมือนกันหมด นี้ธรรมกับโลก หรือว่ากิเลสกับธรรมจึง
เสมอกัน

แต่ที่กิเลสมันมาโจมตีทุกวันนี้ละ มีแต่กิเลสตีตลาดทั่วโลกดินแดน ไม่มีใครทำ
คุณงามความดีได้เลย ให้มีแต่กิเลสทำ เผากันแหลกเหลวทั่วประเทศเขตแดน ไม่มีใคร
เซ็ดหลาบอิมพอ ไม่มีใครเห็นโทษของกิเลสเลย นี่เป็นเรื่องของกิเลสทำงาน โลกจึง
เดือดร้อนกันทุกหย่อมหญ้า เราไปหาที่ไหนว่าโลกนี้มีความชุ่มเย็น ที่กิเลสแทรกสิง
อยู่ภายในหัวใจ กระจายออกทางกิริยาอาการ ทั้งความประพฤติ เผากันไปได้ทั้งนั้น นี่
เรื่องของกิเลสทำงาน มันก็เป็นผลขึ้นมาในลำดับอย่างนี้ ตำนานไม่ได้ละ

ผลของกิเลสทำงาน คือความทุกข์ร้อนแก่สัตว์ผู้ตื่นตามกิเลส เอา ผลแห่งธรรม
ผู้ที่บำเพ็ญความดีทำงานก็แบบเดียวกัน นับแต่พระพุทธเจ้าลงมา ครั้งแรกขึ้นก็ตรัสรู้
ธรรมของพระพุทธเจ้า ตรัสรู้ธรรมขึ้นมา ธรรมอันเลิศเลอ จากนั้นมาประทานธรรมที่
ตรัสรู้แล้วนั้นแก่สัตว์โลกทั้งหลาย แล้วสำเร็จขึ้นมาเป็นอันดับแรก เรียกว่าปฐมสาวก ก็
คือท่านผู้สิ้นกิเลสเป็นองค์แรก ๆ ตั้งแต่เบญจวัคคีย์ขึ้นมา กระจายมาจนกระทั่งทุกวันนี้

นี้ ออกจากสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว แล้วเป็นอกาลิโก ให้ผลแก่ผู้ปฏิบัติดีตลอดมา จนกระทั่งปัจจุบัน และจะให้ผลตลอดไป ถ้ายังมีผู้ปฏิบัติตามศีลธรรมอยู่

เพราะฉะนั้นท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ท่านปฏิบัติศีลธรรมอยู่จะไม่ประกาศเรียกร้องโฆษณาเหมือนออกทางวิทุกระบายเสียงที่ไหนก็ตาม จะประกาศกังวานอยู่ที่หัวใจของท่านผู้ที่ทรงอรรถทรงธรรมนั้นแล ไม่อยู่ที่ไหน นี่ผลเสมอกันอย่างนี้ ผู้หาอรรถหาธรรมได้อรรถได้ธรรมมาครองใจ ผู้หากิเลสก็ได้กิเลสมาครองใจ แต่กิเลสเป็นฝ่ายหยาบโลนที่สุด หาดตั้งแต่ฝ่ายผู้ปฏิบัติธรรม ใครปฏิบัติธรรมมากน้อยนี้เที่ยวหาหาเผาเหล็กเหลวหมดนะ ได้ผลขึ้นมานี้ก็มาลบล้าง ก็เขาทำความดีของเขา ความดีเป็นสมบัติของเขา มีอำนาจบาตรหลวงมาจากไหน จึงจะไปลบล้างผลแห่งความดีของผู้ปฏิบัติบำเพ็ญความดีจะไม่ให้ได้ผลมีหรือ พิจารณาซิ

นี่ละกิเลสมันเก่งอยู่อย่างนี้ละ เวลาผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ที่ไหน ๆ มันเข้าไปเหยียบย่ำทำลาย แต่ท่านไม่สนใจนะท่านผู้ปฏิบัติดี ท่านจะปฏิบัติดีของท่านเรื่อยไป กิเลสมันเห่าว้อ ๆ ๆ อยู่จั้นเรื่อยไป สำเร็จขึ้นมาในขั้นใดภูมิใดกิเลสจะไม่ยอมให้สำเร็จ มันจะไปตั้งกฎเกณฑ์ป่าเถื่อนขึ้นมา บีบบังคับให้เป็นผู้ตัดคะแนนและเป็นผู้ให้คะแนนแก่ผู้บำเพ็ญความดีทั้งหลาย ทั้ง ๆ ที่กิเลสเกิดมาจากโคตรพ่อโคตรแม่มันไม่เคยเห็นความดี ไม่เห็นบุญเห็นกุศล มันเห็นแต่บาปแต่กรรมเอามาเผาโลกตลอดเวลา นี่ละมันนำมาประกาศทุกวันนี้ ท่านทั้งหลายเห็นไหม กิเลสประกาศความชั่วช้าลามกของตนยกย่องขึ้นว่าเป็นความดีงามให้โลกตาบอดหูหนวกได้ยอมรับมัน

ใครจึงเชื่อแต่ทางกิเลส ถ้าทางธรรมไม่ค่อยเชื่อ เพราะเล่ห์เหลี่ยมของเราไม่เหมือนกิเลส กิเลสนี้เล่ห์เหลี่ยมสูงแหลมคมมาก หลอกโลกได้หมด ศาสดาองค์เอกมาสอนนี้ มันก็จะฟังเฉพาเวลาสอนนะ ออกจากนั้นแล้วกิเลสก็เข้าแทรก ๆ เป็นอาจารย์ทุกหัวใจ เมื่อเป็นเช่นนั้นโลกจะไม่ยอมรับกิเลสได้ยังไงก็มันสอนทั้งวันทั้งคืน จากความคิดนี้ปรุงแต่งอะไรตันออกมาจากกิเลส ความโลภ ความโกรธ ความหลง ราคะตัณหา ตันออกมาทำให้กิริยาของโลกปั่นไปตามนี้เป็นไฟขึ้นมา ๆ เผาโลก เราเห็นไหม พิจารณาซิ

ผู้ทำความชั่วได้ชั่วตลอดเวลา เพราะฉะนั้นนรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน จึงไม่เคยว่างจากสัตว์ผู้ทำชั่วตลอดเวลา และจะไม่ว่างตลอดไป เพราะสัตว์โลกทำกันอยู่ตลอด ผลก็ต้องได้มาตลอด สถานที่บรรจุก็คือแดนนรกสวรรค์นั้นแหละ บรรจุมมาตลอดอย่างนี้ แล้วใครจะไปลบล้าง สิ่งเหล่านี้กิเลสมันมีความรู้ความฉลาดเหนือพระ

พุทธเจ้ามาจากไหน พระพุทธเจ้าเห็นว่าเป็นภัยนั่นเองจึงได้ปราบมันเหล็กกระจายลง
ไปจากพระทัยแล้ว เป็นธรรมที่บริสุทธิ์ขึ้นมาสั่งสอนโลก กิเลสที่ตัวไหนมันตายแล้ว ลูก
หลานมันยังมีมันก็ตามเข้ามาต้านทานเผาพวกทำความดี ลบล้างอย่างนั้นลบล้างอย่างนี้

บาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป
หมุนลงไปตั้งแต่พื้นแต่ไฟ นั่นบาปหรือบุญคิดเอา พิจารณาซิ นี่ละเป็นอย่างนั้น ที่นี้
ใครทำคุณงามความดีก็เที่ยวหาตุ๊กเหี้ยดหยาม พุดโฆษณาชวนเชื่อ อย่างหลงตาบัว
นี้ก็ไฉนชัด ๆ พุดได้เลย หลงตาบัวไม่มีสะทกสะท้านกับใคร ประสาถึงขยะ เราจะไป
หลงมันอะไรประสาถึงขยะ ทองคำทั้งแท่งเลิศเลอขนาดไหนครองอยู่ที่หัวใจนี้ว่างั้นเลย
ถึงขยะเราก็เคยครองกันมาแล้ว ติมันออก แดกกระจายไปแล้ว ตั้งแต่ถึงขยะออกจาก
หัวใจแล้ว ไม่มีใครมาหยุดก่อกวนให้เกิดทุกข์ภายในจิตใจเลยแม้เม็ดหินเม็ดทราย
ตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ เป็นเวลา ๕๓-๕๔ ปีแล้ว จะไม่ให้เราประกาศได้อย่างไร

ความดีเราเป็นผู้ทำเองตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ตามทางเดินของพระพุทธ
เจ้า ได้มากได้น้อยเราได้ของเราเอง ใครไม่ได้มาสร้างมาทำ มาลบล้างของเราหา
ประโยชน์อะไร มันก็มีแต่ลบล้างตัวของมันนั่นเอง หลงตาบัวเป็นพระอรหันต์ใน
จังหวัดอุดรธานี เขาว่า ให้โคตรพ่อโคตรแม่มาโฆษณาที่ข้างเถอะ โคตรพ่อโคตรแม่มี
ไม่ได้ปฏิบัติธรรมเหมือนกู กูเป็นผู้ปฏิบัติธรรม แม้โคตรพ่อโคตรแม่กูไม่ได้ปฏิบัติ กู
เป็นผู้ปฏิบัติ กูเป็นผู้รู้เอง กูเป็นผู้ครองธรรมเหล่านี้เอง มีงจะมาลบล้างไปไหน เอา
โคตรมีงมาลบล้าง เราก็จะว่าอย่างนี้ เข้าใจหรือเปล่าละ ลบเท่าไรมันก็ลบหัวมันเอง ๆ

ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นของจริง จะลบสูญได้อย่างไร ถ้าสูญธรรมพระพุทธเจ้าก็ไม่
ใช่ธรรม ศาสดาไม่ใช่ศาสดา ไม่มีความหมาย จริงเป็นจริงทุกอย่างพระพุทธเจ้า ไม่มี
อะไรเกินยิ่งกว่าธรรมพระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้ออกมา เป็นธรรมที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ และไม่มี
อะไรเศร้าหมองมืดตื้อ ก่อไฟก่อกองไฟเผาโลกยิ่งกว่าตัวกิเลส ตัวนี้ตัวหลอกลวงโลก ให้
พากันจำให้ดี

นี่ละผู้สร้างความดีท่านสร้างของท่านอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา ไปลบล้างของท่าน
ได้อย่างไร ความดีเป็นสมบัติของใครของเรา ความชั่วเป็นสมบัติของใครของเรา ผู้สร้าง
ขึ้นมาเอง นี่ก็พุดถึงเรื่องพระ ท่านอยู่ในป่าในเขา ท่านเหล่านี้เองที่จะเป็นผู้ทรงศาสนา
ของพระพุทธเจ้า และเป็นที่ยกหัวลงกราบได้สนิทใจของประชาชนทั้งหลายด้วยความ
เคารพเลื่อมใส

ท่านเหล่านี้แหละพูดตรง ๆ เหล่านี้แหละเป็นยังไง มาตั้งแต่เหล่าโน้นพระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวก พุทฺธ สรณฺ คจฺฉามิ มาตั้งแต่โน้น ธมฺม สรณฺ คจฺฉามิ มาตั้งแต่โน้น สงฺฆ สรณฺ คจฺฉามิ มาตั้งแต่โน้น ไม่ได้มีเฉพาะปัจจุบัน เดียวกับโลกนี้กันขึ้นมาพอจะมาลบล้างได้อย่างง่ายดายนะ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ สวากขาตธรรม เป็นยังไง จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เข้าใจเรื่องอรรถเรื่องธรรม หลวงตาบัวจวนจะตายแล้วรีบประกาศออกมาให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ เราไม่มีอะไรกับสามแดนโลกธาตุ ใครจะมาโจมตีแบบไหน ๆ มันยกโคตรมาเราก็เฉยเข้าใจใหม่ จะมาชมเชยสรรเสริญก็แบบเดียวกัน ยกโคตรมาก็เท่าเดิม ยกโคตรมาตำหนิติเตียนก็เท่าเดิม มันไม่มีอะไรที่จะมาหิบบกเพราะมันหนักด้วยกัน สรรเสริญก็หนัก เมื่อถึงขั้นพอที่เลิศเลอแล้ว ความเลิศเลอของธรรมที่บริสุทธิ์นี้ เรียกว่าพอด้วยความเลิศเลอ ไม่ได้พอเพียงว่าเราับประทานพอแล้วอืมแล้วเท่านั้นนะ

พอของธรรมนี้พอด้วยความเลิศเลอ ไม่มีอะไรเกินคำว่าพอของธรรม นี้พระพุทธเจ้าตรัสมาเรียบร้อยแล้ว บรรดาพระผู้ปฏิบัติตามที่ตักตวงเอาผลเรื่อยมาอย่างนี้ ท่านผู้อยู่ในป่าในเขาเงียบ ๆ นั่นแหละ เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ชำระกิเลสทั้งวันทั้งคืน ไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวายกับการบ้านการเมือง วุ่นวายอะไรทั้งหลายที่มีอยู่ในโลกนี้ซึ่งเป็นงานของกิเลส อย่างหนึ่งก็แทรกเข้าไปว่างานการทำมาหาเลี้ยงชีพธรรมดา แต่มันไม่ได้เพียงหาเลี้ยงชีพ มันหาเพื่อความโลภเข้าใจใหม่ ได้เท่าไร ๆ ไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอ อะไรไม่พอ นี่เรื่องของกิเลส ถ้าการทำมาหาเลี้ยงชีพนี้พอ วันหนึ่ง ๆ พอ ไม่ได้ติดดินเกินไปละมนุษย์เรา แต่นี่งานของกิเลสชิมันไม่พอ ๆ ส่วนงานของธรรมได้ขนาดไหน ท่านพอตลอด ๆ ยิ่งถึงพระนิพพานพอตลอดตั้งกัปตั้งกัลป์ เทียงตลอดเลย

นี่ละธรรมของท่าน ที่ท่านทรงเอาไว้ท่านทรงมาจากอะไร มาจากสถานที่ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้วที่ควรบำเพ็ญเช่น รุกขมูลเสนาสน์ บวชแล้วให้เธอทั้งหลายเข้าไปอยู่ในป่าในเขา รุกขมูลรมไม้ บำเพ็ญความเพียร เพราะสถานที่เช่นนั้นไม่ได้ถูกรบกวนจากกิเลสความยุ่งเหยิงวุ่นวายก่อวุ่นทั้งหลาย เป็นความสะดวกในการบำเพ็ญสมณธรรม และให้พวกเธอทั้งหลายได้อุตสาหะพยายามบำเพ็ญอย่างนั้นตลอดชีวิตเถิด นั่น พระพุทธเจ้าทรงสอนเองนี่นะ

ในอนุศาสน์ องค์ไหนบวชมาไม่ได้สอนธรรมข้อนี้ไม่ได้นะ แม้แต่อุปัชฌาย์ปัจจุบันนี้ก็เหมือนกัน ถ้าไม่สอนธรรมข้อนี้แล้วปลดจากอุปัชฌาย์ เพราะเป็นธรรมที่เด็ดมาก เป็นธรรมที่จำเป็นมากสำหรับพระที่ก้าวเดินเพื่อมรรคผลนิพพาน จึงขึ้นต้นว่า

รุกขมูลเสนาสน์ พอบวชแล้วไล่เข้าไปเข้าเขา แม้อุปัชฌาย์จะชอบอยู่ในตลาดกระดุก หมุกกระดุกวักก็ตาม แต่เวลาสอนลูกศิษย์ต้องสอนให้ไล่เข้าป่า ตามทางเดินของพระพุทธที่ประกาศธรรมสอนแล้วด้วยความเด็ดเดี่ยว ขาดไม่ได้ นี่มีทุกคน

เมื่อดำเนินตามนี้แล้วท่านก็ตักดวงเอามรรคผลนิพพาน อยู่ที่ไหน ๆ เจียบ ๆ นะ สำหรับท่านผู้รู้ธรรมท่านรู้เจียบ ๆ เหมือนไม่รู้ แต่ภายในจะรู้ด้วยกัน องค์ไหนเป็นยังไง การบำเพ็ญธรรมอยู่ในชั้นใดภูมิใด ฝ่ายปฏิบัติท่านจะรู้เรื่องด้วยกันภายใน ๆ เหมือนสมบัติภายในในบ้านของเราที่แหละ เราจะไปประกาศให้บ้านเมืองเขาทราบให้ชาวโลกเขาทราบยังไง สมบัติของเรามีอย่างไรรักสงวนของตัวเองซิ อันนี้ก็เหมือนกัน สมบัติภายในคือธรรมนี่ยังเป็นของเลิศเลอ ไม่ควรแจกจ่ายไม่ออกให้พวกตัวบุงตัวหนอนมันมากัดมาไซ มาปิ่นมาซัดท่าน ท่านจะออกมาหาอะไร ธรรมเป็นของเลิศ ถ้าควรจะออกมากน้อยก็ออกมาแนะนำสั่งสอน ไปตามความสมควรแก่กาลสถานที่เวลาและบุคคล คณะต่าง ๆ ควรจะสอนแบบไหนท่านก็สอนของท่านเอง ใครจะไปรู้จักประมาณยิ่งกว่าธรรมวะ ผู้สอนธรรมก็ต้องเป็นผู้รู้จักประมาณเหมือนกัน ให้พากันจำเอาไว้นะ

มรรคผลนิพพานประกาศทำทายเป็นสำหรับผู้ที่มีความดีอยู่ตลอดเวลา จะไม่ผิดหวังว้างนั่นเลย เข้าใจหรือ เรื่องกิเลสก็ประกาศทำทำมาตั้งกับตั้งกลับแล้ว ใครเก่งให้มาถ้อยคอกอชาติ ความหมายว่าอย่างนั้น แต่มนุษย์เรานี้มันเก่ง สัตว์ก็เก่งมนุษย์ก็เก่ง คอกอชาติก็ไม่ถอย วิ่งตามกิเลสเข้าใจไหม นี่จำเอาทั้งสองนะ วันนี้ก็พูดพอเบา ๆ ไม่พูดหนักพูดหน่วงอะไร พูดถึงเรื่องท่านผู้ทรงมรรคทรงผลให้เป็นที่ตายใจ บรรดาพี่น้องทั้งหลาย ศาสนาเราจะคงเส้นคงวาหนาแน่นไป เป็นที่เคารพนับถือกราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจจากภาคปฏิบัติ ใครปฏิบัติเอา

นอกจากนั้นเราอยากพูดว่าไม่อยากมี มีก็น้อยมาก เช่น อย่างพระเจ้าพระสงฆ์ที่อยู่ในวัดที่คลุกคลีตีโมงกับประชาชนผู้คนเรื่องราวต่าง ๆ นั้นมากมายก็ตาม องค์ที่ท่านมีอุปนิสัยท่านตั้งใจปฏิบัติ อยู่ในวัดที่คลุกเคล้าไปด้วยความรบกวนยังมีอยู่นะ หากไม่มากแต่ท่านไม่แสดงออก แสดงออกพวกนี้รู้มเข้าใจไหม พวกหนอนนี่มันรู้ม ท่านมีแทรกอยู่ในวัดนั้น ๆ มีนะ ไม่ว่าวัดบ้านวัดป่าในกรุงนอกกรุงมีแทรกอยู่นั้น มีเหมือนกัน เพราะอุปนิสัยของบุคคลและจงรักภักดีต่ออรรถต่อธรรมยังมีอยู่ ท่านผู้ปฏิบัติอย่างนี้ท่านจะปฏิบัติของท่านอย่างเจียบ ๆ อยู่นั้นนะ เหมือนหนึ่งว่าเป็นผ้าขี้ริ้วเหมือนเขา เป็นตลาดแห่งมูตรแห่งคูเหมือนเขา แต่ท่านไม่เป็น มีอยู่เยอะนะ อยู่ตาม

วัดตามวาไม่ว่าบ้านนอกในเมือง กรุงเทพมหานครที่ไหนมี มีแฝงอยู่นั้นละ แต่ท่านเหล่านี้ท่านจะไม่แสดง มีเท่าไรก็ไม่แสดง เจียบ ๆ อยู่อย่างนั้น ถ้าแสดงออกไปเขารูมนะซี แสดงออกไปเขารูม พวกหนอนมันรูมเข้าใจ

สำหรับผู้ที่อยู่ในป่าท่านก็ปฏิบัติเจียบ ๆ ของท่านอยู่ในป่า โนน เวลาแสดงออกสู่กันฟังละซี เพลินไปก็ชั่วโมงลืมเหน็ดลืมนเหนื่อย องค์นั้นเป็นอย่างนั้น ๆ รู้อย่างนั้นเห็นอย่างนั้น นี่วิถีทางเดินของจิต จิตตมคฺโค คือ ทางเดินของจิตที่จะรู้จะเห็นสิ่งต่าง ๆ มันเหมือนกับทางเดินด้วยเท้าของเรา เราเดินด้วยเท้าเดินไปที่ไหนที่อยู่ ๒ ฟากทางมองเห็นหมด เห็นทุกสิ่งทุกอย่าง ทีนี้ทางเดินของจิต จิตก้าวเดินไปตามวิถีของธรรม เดินไปไหนสิ่งที่เป็นวิสัยของจิตซึ่งเป็นทางของจิตโดยแท้แล้วมันจะเห็น บาป บุญ นรก สวรรค์ เปรต ผี อสุรกาย อะไร มันจะเห็น ๆ ของมัน นี่ละที่เรียกว่า จิตตมคฺโค

ทางเดินของจิตจะไม่เห็นได้ยังไง พระพุทธเจ้าเดินมาแล้วเห็นมาแล้ว มาสอนโลกด้วยวิถีจิต ที่เป็นมรรคเป็นทางเดินของวิถีจิต มาปิดได้เหอ ตาเป็นวิสัยที่จะให้ดูเมื่อตาดีอยู่จะไม่เห็นได้ยังไง หูเป็นวิสัยที่จะฟัง เมื่อวิสัยของหูยังดีอยู่ทำไมจะฟังไม่ได้ นี่วิถีของจิตที่จะก้าวเดินตามธรรมของพระพุทธเจ้า อันใดที่เป็นวิสัยของจิตที่ก้าวเดินไปตามทางธรรม จะรู้จะเห็นกันปิดไม่อยู่เหมือนกัน บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เปรต ผี ประเภทต่าง ๆ ที่พระพุทธเจ้ามาประกาศกังวาน ก็ประกาศจากจิตที่เห็นนั่นเองเข้าใจไหม นี่ทางของจิตเห็นอย่างนี้ ทางของตาเห็นอย่างนั้น ทางของจิตเห็นอย่างนี้จำเอานะ

มันจะไม่มีเหลือแล้วนะมรรคผล นิพพานเวลานี้ ให้กิเลสมาเหยียบย่ำ ๆ ทำลาย ๆ ไปหมด ผู้บำเพ็ญศีลธรรมเดี๋ยวนี้ยังดีอยู่นะ เราไปวัดนี้ยังไปได้อย่างสง่าผ่าเผย ต่อไปนี้ยังจะคับจะแคบตีบตันเข้าไปนะ เพราะกิเลสมันหนาแน่นขึ้นไป ไปวัดไปวา นี้ด้อม ๆ มอง ๆ เหมือนจะไปฉกไปลักไปขโมยอย่างนั้นแหละ ถ้าไปเปิดเผย ๆ เขาถูกรู นี้ ๆ เขาจะไปสวรรค์แล้วนะพวกนี้ พอเห็นเราด้อม ๆ จะไปวัดไปวา นี้เขาจะไปสวรรค์แล้ว ดีละพวกเราเขาจะไม่ได้แย่งปลากับเรา เราจะได้สนุกแย่งปลากันในบึงในบ่อมันก็ไปอย่างนั้นเข้าใจไหม เดียวนี้มันเริ่มแล้วนะ สำหรับระยะนี้ยังไม่ค่อยมียังไม่ค่อยปรากฏ

ต่อไปดูนะ หลวงตาบวชแล้วให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ว่านะคำนี้ เพราะกิเลสมันหนาแน่นเข้าทุกวัน ๆ บิบบันเข้ามา บิบบันจนกระทั่งทางก้าวเดินของธรรมจะก้าวเดินไม่ได้ ผู้ปฏิบัติธรรมจะก้าวเดินได้ลำบากนะ ไปวัดไปวาไปหาศีลหาธรรมนี้เป็นเหมือน

ขโมยละ ลอบ ๆ มอง ๆ ไป เพราะอำนาจแห่งความชั่วช้าลามกมันมากมันหนาแน่น จำให้ตึนะ วันนี้เข้าใจหรือยัง เรื่องบาปเรื่องบุญออกไปจากไหน จำได้หรือยัง บาปมันออกไปจากกิเลส เกิดอยู่ที่ใจด้วยกันกับธรรมนั้นละ เกิดที่นี่ มันออกไปทางด้านบาป ออกไปทางด้านบุญตามแต่ผู้ที่จะนำไปใช้ ให้จำเอานะ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นละ โอ้เหนื่อยแล้ว

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.or.th หรือ www.Luangta.com